

Η ΥΜΝΟΔΟΧΗ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΑΡΙΑΤΟΥ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Συνδημότης πιστοί Κερκυραίοι
Σεβασθήτε Θεοῦ τὸ κρυφόν,
Καὶ δεχθῆτε ὡς συνήθως, γενναῖοι,
Ἰεράρχην τὸν νέον σοφόν.
Βδελυθῆτε ἕλιγον τὰ πάθη
Ἄν τυχὸν καὶ μιλοῦν κατ' αὐτοῦ
Τί ἀπ' ἀνοθεῖν οὕτο; ἐδόλη
Εἶναι ἔργον τῆς θείας Προνοίας
Ν' ἀναστειλῆ τὸ μῖσος τινῶν,
Καταπαύων καὶ τὰς δ' ἰσχυρῶν
Τῶν κακῶν συνεπίεξι δεινῶν
Αὐτὸ εἶν' ἐκ Θεοῦ πεπωμένον
Ὅτ' εἶπε αὐτὸς ὁ Χριστός,
Γιὰ τὴν τύχην τοιοῦτων ἐπαίνων
Τῆς Ζακύνθου ὁ θεῖος βλαστῆς.
Τὰ κοσμοῦντα αὐτὸν ἀριστεία
Ἦν ἐξ Ἑβραίων ἐνδόθη τιμῶν,
Δὲν τὰ εἶπε καμὶ ἀγυρτεία
Μήτε ψεύδη ἀγροῦν τινῶν.
Δὲν βρωμέζει τὸν Ἰλιον ἡ θρώμα
Ὅτε κάμνει αὐτὸν σκιερὸν,
Ὅτε σβῆνει τὸ φῶς τ' ἄλλο σῶμα
Ἦν εἰν' ἀπέναντι αὐτοῦ ζοφερόν.
Πλήθος πλοῦτου τὸ Ἑβραίων ἀφῆσας
Καὶ ἄλλας τέρψεις μὲ πλείστας τιμῶν,
Καὶ τὴν πτώχεϊα ἡμῶν προτιμήσας
Ὡς εἰς ἀκῆτὴν τὴν σῶσιν μὲ ἡμῶν.
Τῶν ἀνθρώπων τὴν δόξαν μισήσας
Τὰς πρῶτας τοῦ κόσμου τιμῶν,
Τὴν δὲ δόξαν Θεοῦ ἀγαπήσας,
Ἐνδύθει τὰς δόξνας γιὰ ἡμῶν.
Μεταχῶς εἰς τὴν Ἑβραίων ἐβρουμήθη
Μεταχῶ τῶν Ἑλλήδων σῶμα,
Καὶ ἡ πατρὶς δι' αὐτοῦ ἐτιμήθη
Ὡς ἀπόγονος τοῦ Ἰεσοῦ.
Ἄλλ' ὡς μάταια πάντα μισήσας
Τὴν Κερκύραν ἡμῶν νυμφευθεῖς,
Καὶ ὡς νύμφην αὐτὴν ἀγαπήσας
Τὰς ἀκύνθους τοῦ ὀνόμου στεφθεῖς.
Τὸ μακρύτερον δὲ οὐκ ἐφείσθη
Τὰς βουλάς τοῦ Θεοῦ σεβασθεῖς,
Ταπεινὸς εἰς τὴν Σύνοδ' ἐδείχθη
Στὸς ἀρχὰς δὲ τοῦ ἔθν' εὐπειθεῖς.
Ὅποιος λόγον κακῶν τοῦ μιλῆσαι
Θάνατι ἀγνώμων σ' αὐτὸν τὸν Θεόν,
Τοῦ Ἰούδα τιμὴ ὅ' ἀποκτήσῃ
Καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ τὸ δεινόν.
Ἰερεῖς καὶ ἐξουσίαι τοῦ δήμου
Ὅταν φθάσῃ ὁ νέος Ποιμὴν,
Νὰ τιμῆσθε αὐτὸν ἀδελφοί μου
Μὴς κερῆγει μεγάλην τιμὴν.
Καὶ εἰς τ' ἀνάκτορα ἡ στήν σπηλαίαν
Προσκυλῶν γενικῶς τὸν λαόν,
Νὰ δεχθῶμεν εἰς τὴν προκυμαίαν
Τὸν ποιμένα ἡμῶν τὸν καλόν.
Συναχθῆτε οἱ πάντες μὲ ἐμένα
Μακρῶς ὄψεσθε καὶ τῆς μουσικῆς,
Νὰ δεχθῶμεν τὸν νέον Ποιμένα
Μετ' ἀγάπης πιστῆς ψυχικῆς.
Ἐθνοφύλακες ἐτοιμασθήτε
Μὲ τὴν πλοῖον λαμπρὰν σας στολὴν,
Μ' ἀνοδοῦσμάς μὲ δάφνας δεχθῆτε,
Τὸς Ἐκκλησίας ἱερὰν κεφαλὴν.
Τῶν ναῶν μας οἱ κώδωνες ὄλοι
Μὲ χαρὰν γενικῶς ἅς ἤχουν,
Προσαστεῖων καὶ μέσα εἰς τὴν πόλιν
Τὸν αὐτῶν ἀρχηγὸν νὰ δεχθῶν.
Διπροστόλιστοι πλοῦσοι φερθήτε
Ἐνδυνέμενοι στολὴν τὴν καλὴν,
Τὸν Δεσπότην ἡμῶν νὰ δεχθῆτε
Τὴν ἡμῶν ἱερὰν κεφαλὴν.
Μὴν ἀκούστε κανένα ἀγροῦν

Τί μᾶς φέρει μεγάλη ντροπὴ,
Καὶ ἀμέσως νὰ λάβῃ τὸ σπῆτι
Ἦν ἐδιωρίσθη διὰ πιασποῆ.
Μὴν ἀκούστε κακοὺς δημοκόπους
Βουλευτὰς μὲ κακίστους σκοποὺς,
Ὅπ' ἐζήτουν νὰ κάμουν πιασκόπους
Νὰ στηρίζωνται πάντα μ' αὐτούς.
Ναί, δι' αὐτῶν τῶν παθῶν μας τὰ πλάθη
Βουλευτῶν, κληρικῶν, λαϊκῶν [0]
Ἡ Κερκύρα ἐντόπιον στερήθη
Ἰεράρχην σοφὸν κληρικῶν
Ἐχρὶ ἡ Κερκύρα ἀζήτους φωστῆρας
Θεολόγους σοφοὺς μ' ἀρετὴν
Γι' ἀρχηγούς, ἱεράρχας σωτήρας
Χωρὶς νῆλοσ' οἱ ξένοι εἰς αὐτήν.
Ἄλλ' αὐτὸς πρὸς ἡμᾶς δὲν εἶν' ξένος
Σὰν πτανήσιος παλῶς ἀδελφός,
Κι' ὡς ὀρθόδοξος ποῦναι ἀπὸ γένος
Τὸ λοιπὸν δὲν εἶν' ξένος αὐτός.
Κάθε εἰς ἐν ἰδίᾳ Πατρίδι
Ἦς ἐντόπιος προφήτης σοφός
Καὶ νὰ μοιάζει αὐτῶ τῷ Ἀριστείδῃ
Δὲν θὲ νῆλαι εἰς αὐτὴν δεκτός.
Ἡ Κερκύρα ἠπῆξε καὶ ἠπάρεται
Τῆς σοφίας καὶ πλοῦτου πηγῆ,
Ἄλλ' ἡ τύχη, ὁ φθόνος, τὰ πάθη
Τῆς τὰ θάπτουσι μέσα εἰς τὴν γῆ.
Σὰν ἡ Σύνοδος εἶδε τὴν πάλην
Πάθος, ἔχθησαν τινῶν κληρικῶν
Ναί, τοτ' αὐτὴν χρεωστοῦσε νὰ βάλῃ
Ἐκ τῶν ἄλλων τοῦ τόπ' ἐκλεκτῶν.
Ἄλλ' ὡς εἶδον μὲ ὕβρεις νὰ πάλου
Μ' ἀγυρτείας αἰσχρῶν βουλευτῶν
Ἐἶχον δίκαιο ἐτότε νὰ βάλουν
Τῆς Ζακύνθου τὸν θεῖον βλαστόν.
Ἀξιάγαστον ἔκαμον πράξιν
Ἰνευλα ἅγιον ἦλθε εἰς αὐτούς
Τί αὐτοὺς ὅλ' μᾶς βάλῃ εἰς τάξιν
Τούτους ναοὺς καὶ πολλοὺς κληρικοὺς.
Δὲν ὅλ' κάμη τῶν φίλων τὴν χάριν
Καὶ τὰ δίκαια τινῶν νὰ χαθοῦν,
Ὅλ' παστρέψῃ τὴν αἶρα ἀπ' τὸ στάρι
Κι' οἱ ἀνίκοντες ὅλ' βραβευσθῶν.
Δὲν ὅλ' ἔχη κολάκων τὴν σχέσιν
Συγγενεῖς δὲν θὲ νῆαχ' πτωχοὺς
Λωρεὰς τῶν πτωχῶν ν' ἀφαιρέσῃ
Νὰ βραβεύῃ ἀδίκως αὐτούς.
Δὲν ὅλ' ἀκούσῃ κακοὺς βουλευτάδες;
Ὀχλαγωγούς τινὰς χωρικοὺς
Ῥομπεσπερορωμιλοκοσαντάδες
Ἀγγυλάτρως καὶ τὸς ἀντεθνικοὺς.
Τὰς βουλάς τοῦ Θεοῦ μὴ θελήσῃτε
Ὅ καθεὶς σας ν' ἐναντιωθῆ
Κι' ὄλοι τρέχῃτε τὸ χέρι φιλήσῃτε
Ἰνα πᾶς εἰς αὐτοῦ εὐχρηθῆ.
Καὶ τὰ πάθη ἡμῶν καὶ τὰ μῖση
Κι' ὅσ' ὑπάρχουν κακὰ ἐν ἡμῖν
Παντελῶς ἀπ' ἡμῶν θέλει σβύσῃ
Νὰ μᾶς φέρῃ, τὸ, «Εἰρήνη ὑμῖν.»
Ἰερεῖς ἐχθρομένους ὅλ' σῶσῃ,
Σὰν ἀδελφία νὰ συνδιαλλαγῶν
Καὶ μ' ἀγάπην νὰ συλλειτουργῶσι
Τὸν Θεόν, καὶ πιστοὺς νὰ εὐλογοῦν.
Ἰερεῖς αὐστηρῶς ὅλ' προστάξῃ
Νὰ κηρύττουν τοῦ κάθε πιστοῦ
Ἦν αἰσχρὰ βλασφημία νὰ παύσῃ
Κατ' αὐτοῦ τοῦ Σταυροῦ καὶ Χριστοῦ
Ὅλ' ποιῆ τῶν Πατέρων τοὺς νόμους
Ὅλ' μιμῆται φωστῆρας τινὰς
Βασιλείους καὶ τοὺς Χρυσοστόμους
Καὶ ὅλ' χαίρῃ αὐτῶν τὰς τιμᾶς.
Ἀμερόληπτος εἰς ὄλους θὲ νῆλαι
Τοῖς πλοῦσι καὶ αὐτοῖς τοῖς πτωχοῖς
Τί τὰ μέσα εἰς αὐτὸν δὲν περνᾶνε
Ὡς τῆς ἄλλης ποτὲ ἐποχῆς.
Μὴ θαρρῆτε νὰ τὸν πηρέασουν
Ἀγυρτεῖαι κακῶν βουλευτῶν

Ὅτε θέλει κακαὶ τὸν γελάσων
Κολακεῖαι τινῶν κληρικῶν.
Ἰπουργοὺς τ' ἐκλεκτοὺς ὅλ' ἐκλέξῃ
Τοὺς πιστοὺς ἐθνικοὺς κληρικοὺς
Μὴ πιστεῦτε ποῦ ὅλ' συμμεθέξῃ
Μ' Ἀγγυλάτρως καὶ μ' ἀντεθνικοὺς.
Ποῦ μ' ἀγγέλων φωνῶν πλησιάσῃ
Καὶ φοροῦν τοῦ προβάτου στολὴν,
Καὶ εἰς τὰς πράξεις τοῦ λύκου ὀμοιάσῃ
Κι' ἄλωποις μὲ κοράκου φωνῆν.
Τὴν εὐχὴν τοῦ καθένος ζητήσῃ
Συγχαρεῖτε αὐτὸν ἐκ ψυχῆς
Καὶ τὸ πάθος τοῦ φθόνου ν' ἀφῆσῃ
Ἄν ὅλ' ζῆσῃτε καθεὶς εὐτυχῆς.
Τὸ ὅποιο εὐχαὶ καὶ δεήσεις
Θέλου φθάσει εἰς τοῦ Οὐρανοῦ
Δι' αὐτῶν ὅλ' μᾶς σῶσῃ ὁ Κτίστης
Ἐκ σκλαβιᾶς τοῦ λοιποῦ χριστιανοῦ.
Καὶ στηρίζῃ ἡμᾶς ἐν τῇ πίστει
Καὶ ἀγάπῃς ἀλλήλων ἡμῶν
Κι' ἀξιώσει ἡμᾶς τὴν ἀρίστη
Τὴν Πατρίδα μας Βυζαντινῶν.
Καὶ μ' αὐτὸν μὲς εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν
Μ' ἱερεῖς ἀπ' τὸ αἶμα ξανθὸ
Ἐκτελέσουν τὴν θεῖαν ἑοσίαν
Καὶ μὲ δαύτους καὶ ἐγὼ ὅλ' ἔρθω.
Ἄν δὲν πράξῃ αὐτὰ εἰς τὴν Πατρίδα
Θεῖα ἔργα πιστὰ ἀληθινὰ
Ναπολέοντος ὅσῃ προεῖδα
Τὰ διπλὰ ὅ' ἀπολαύσῃ δεινὰ (1)
Λοιπὸν
Σὰν τοιοῦτος μᾶς πρέπει ποιμένας
Ἐκ Θεοῦ ἵνα ἔλθῃ εἰς ἡμᾶς
Ἄς δεχθῆ καὶ ἀπὸ μὲ τυκωμένας
Τὰς ὀλίγας μου ταῦτας τιμᾶς.
Ἐξ ὅσων τῶν ἀτέγων μου φθόγγων
Ἦσαν ἄνοιος ἀπ' ἄγονον λόγγον
Ἄς δεχθῆ τὰς εὐόδους ὀσμάς.
Ἐγκωμιαζομένου δικαίου εὐφρανθήσονται λαοί.
(Σολομώντος).
Χαίρε καθύμνημα καὶ κλέος
Τῆς Ζακύνθου θεῖος βλαστὸς,
Χαίρε νῆσων κορυφαῖος
Ἱεράρχης σεβαστός.
Χαίρε τῶν Ἀρχιερέων
Ἦ σεβάσιμα κορωνίς,
Χαίρε πλοῦτος Κερκυραίων
Ἀνεκφράστου ἡδονῆς.
Χαίρε ἀγγελε εἰρήνης
Τοῦ κοινοῦ τῶν Φαιακῶν,
Χαίρε στύλε ἀγιωσύνης
Ὀρθοδόξων κληρικῶν.
Χαίρε κήρυξ λόγου θεῖου
Ὀρθοδόξων ὁ τροφεὺς,
Χαίρε τοῦ Εὐαγγελίου
Ὁ σοφὸς διερμηνεύς.
Χαίρε τῆς δικαιοσύνης
Τῶν πασχόντων ὁ δοτῆρ,
Χαίρε τὸ ἐλεημοσύνης
Τῶν πενήτων ὁ σωτῆρ.
Χαίρε τῆς Ὀρθοδοξίας
Θεῖα σάλπιγξ καὶ στολὴ,
Χαίρε τῆς κακοδοξίας
Ἐλεγμὸς καὶ προσβολή.
Χαίρε τῶν ἀδικουμένων
Ὁ ταχύς μας βοηθὸς,
Χαίρε τῶν ἡσθενημένων
Ἐυστοχώτατος ἱατρός.
Χαίρε τῶν ἀμαρτανόντων
Ὁ στεγρὸς διορθωτῆς,
Χαίρε τῶν μνησικακούντων
Ὁ πιστὸς διαλλακτῆς.
Χαίρε θύρα εὐτυχίας
Τῶν πενούτων ψυχικῶν
(1) Ἰδε φυλ. 22 Αὐγούστ. 1868 Σελ. 18.

Χαίρε Νύμφη τῶ Ἐκκλησίας
Τοῦ Χριστοῦ τῶν Φαιακῶν.
Στὸν δδεδυοντά μας χρόνον
Στὸν παρόντα μας καιρὸν
Ἠξιώθηκες τὸν ὀρόνον
Τῆς Κερκύρας ἱερῶν.
Νέαν ἔσχες τὴν Πατρίδα
Ἦν αἰωνίως ὅλ' σταθῆς
Ἄλλ' ὡς λάβῃς τὴν φροντίδα
Ὅτω πως ὅλ' δοξασθῆς.
Στὴν Πατρίδα Θεοφόρων
Εὐγενίων, Νικηφόρων
Καποδίστριων σοφῶν.
Στὴν Κερκύραν τὴν ἁγίαν
Ἠξιώθης τὴν τιμὴν,
Ποῦ αἰώνων ἱστορίαν
Εἰς τὸν κόσμον ἀριθμεῖ.
Θέλει ζῆς εὐτυχημένος
Στὴν ἠθικὰ καὶ ψυχικὰ,
Ὅταν μείνης μακροσυμένος
Ἄπὸ τὰ πολιτικὰ.
Δοξασμένος θέλει μείνης
Εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς Οὐρανοῦς
Ὅταν εὐεργέτης γείνης
Στὸ πτωχὸς καὶ ὀρφανός.
Τιμημένος θέλει μείνης
Ἐν τῇ γῆ παντοτεινός
Ἀμερόληπτος ἂν μείνης
Γιὰ τὸ δίκαιο καθενός.
Ἀπαράγραπτον ὅ' ἀφῆσῃς
Τὸ ὄνομά σου ἐν τῇ γῆ
Σὰν ἐκ νέου ἀναστήσῃς
Μοτῆνίγῃ τὴν πηγῆ.
Ναί! ἀθάνατον ὅ' ἀφῆσῃς
Τὸ ὄνομά σου εἰς τὴν γῆν
Ἱερατικὴν σπουδῆν.
Ὅλ' φροντίσῃς, ὅ φωστῆρα,
Στὸς εἶναι ἐφικτὰ
Κι' ὅσα ἔχασε ἡ Κερκύρα
Νὰ τὰ ἐγάλλῃς τραβηκτὰ.
Ὡς πατὴρ θέλει φροντίσῃς
Τὰ σὰ τέκνα νὰ σωθῶν,
Τῶν πτωχῶν δὲν θέλει ἀφῆσῃς
Ὅσῃ δίκαια νὰ χαθοῦν.
Τὸ ἀσθενέστατ' ἄσματά μου
Τοῦ Ρουβὰ τοῦ εὐπειθεῖ
Δέξου ὡς δῶρον, Δεσποτά μου
Συγχαρῶν με γι' ἀμαθῆ.
Νατέλλει ἀπ' τὰ ὕψη
Ζέον ἅτρο φαιτεινῶν
Ἦν Κερκύραν νὰ φωτίσῃ
Στὸς φωστῆρ τῶν Χριστιανῶν.
Ζέας φέρει τὰς ἀκτινάς
Ἦν φέρῃ μερικῶν
Ὀρθοδόξων τὰς ὀδύνας
Μὲ τύλους θεῖος κληρικῶν.
Χαίρε τῆς Ζακύνθου κλέος
Νατέλλει τῶν Φαιακῶν
Μὲ ὕψους τῶν πτωχῶν γενναῖος
Ἦν ἀπὸ τῶν κακῶν.
Νατέλλει τῶν ἱερέων
Ἦν πτωχῶν ἐλευθερίας
Ἦν πηγῆ τῶν ἀπορέων
Μὲ ταλαγμοῦ παρηγορίας.
Νατέλλει τῶν Κερκύρα
Μὲ ὕψους τῶν δεινῶν
Νατέλλει τὸν εὐεργέτη
Ἦν ἱερὸν Ζακυνθινόν.
Μὲ ὕψους ἰερολόγου
Ἦν ἡτῶρ θεῖος τῆς φυλῆς
Μὲ παινέτης θεῖος λόγου
Ἦν φηλῆς ἀποστολῆς.
Μὲ ὕψους Θεὸς τοῦς Βασιλεῖς.
Ἦν Κερκύρα, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1870
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΥΒΑΣ.

Τυπογραφεὶν «Ἀθηνα»

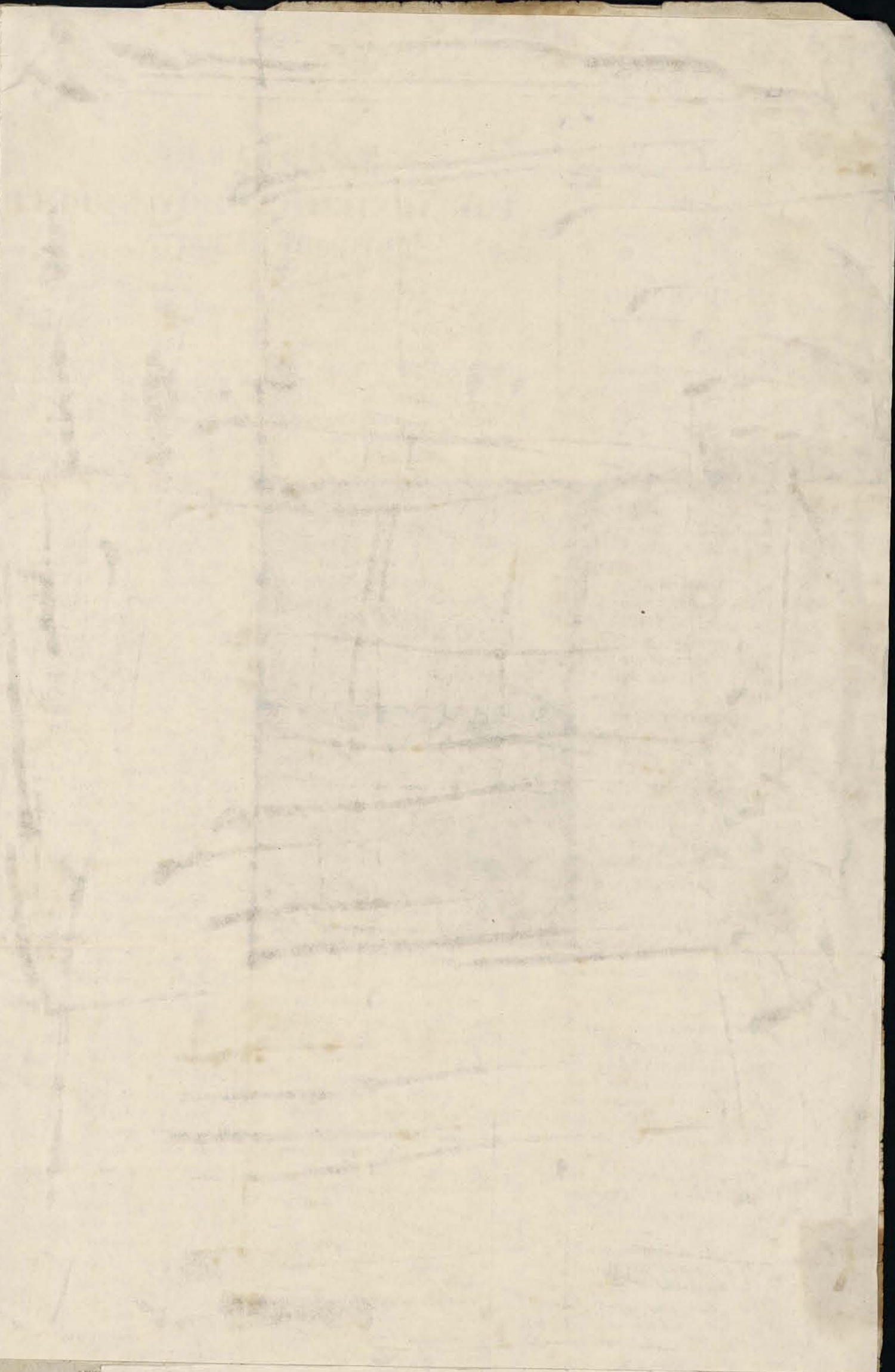
Αρ. Εισ. 524
VI 50

Ap. Muz #7
2705 1975

Handwritten text in the top left corner, possibly a list or notes.

Vertical column of handwritten text on the left side of the page.

Handwritten text in the bottom left corner, including the word "LEONIS" and "1975".

Bottom section of the page containing several columns of handwritten text, possibly a list or detailed notes.